

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

26. Dies Martii. Quid est bonum? rerum scientia. Quid malum? rerum
imperitia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

gendo, & corpore toto me alendo. Pro beneficio tuo quod mihi dare potes minimo, ut tibi dignas agam gratias, non sufficit tota æternitas: quid faciam, ut satisfaciam pro beneficio, cuius magnitudo est infinita, amplitudo immensa? fac saltem, ut totum, quod tuum est recreatione, & restauras Incarnatione, faciam ego totum tuum amore. Te enim solum intelligere, & diligere sufficit ad salutem. Sic pia modulante avenâ Poëta.

Si Jesum discis, satis est, si cetera nescis:

Si Jesum nescis, nihil est, si cetera discis.

26. DIES MARTII.

Quid est bonum? rerum scientia. Quid malum? rerum imperitia. *Senec. ep. 31.*

Boninarum
ra investi-
gatur.

I. **B**ona Naturæ, & fortunæ, quæ non sunt hominis, quia extra hominem, bona esse larvata, bracteata, personata, sive admodum nulla, adeoque è catalogo Bonorum expungenda, non digito leviter ostendimus, sed rationibus solide convincimus. Quod porro tam perniciosè hallucinemur in discrimine bonorum, & malorum, causa est, quam innuit hodierna tessera, Bonorum, & Malorum ignorantia. Hinc malorum tanta multitudo, bonorum tanta solitudo. Vertex itaque Christianæ philosophiæ, est illa scientia nostri Messias, scire, reprobare Mala, & eligere Bonum. O Bonum à paucis benè intellectum, quia à mul-

tis ut intelligatur, neglectum. Vestigia boni facit
ter odoremur, quia percepisse naturam & pretium
Bonum, erit pretium operæ. Unum tibi sit hoc
filium, & animi propositum, ut tantum expensæ
temporis, & impendas laboris, ut acquiras verum
Bonum; quantum hactenus, ut acquireret verum
Malum. Fac tantum, ut Animam serves, quam
plerique ut Animam perdant. Cucurristi per
fissima bona ad verum Malum; nunc ito per
dacia mala ad verum Bonum. Hucusque per
plurima, hoc est, vitia, sectatus es summum Malum.
nunc per totidem bona, hoc est, virtutes, sectatus
summum Bonum. Sed qui prius Mali ingenium
ingenium deteximus; Boni indolem perferimus.
mur.

II. Nihil homini est bonum, nisi quod eum
test promovere ad summum Bonum. Quid
usquam vel spectabile est in terris, vel in ex
le in cælis, omnia à Deo condita, possunt
nuducere ad ipsum Conditorum. Itaque illorum
bonus usus, tibi erit salus; abusus, erit interitum.
Sed nos illa, quæ Deus vidit, postquam fecerat
valde bona, nos mali, quia utimur malè, facimus,
ut nobis sint valdè mala. Quasi criminari
rent Dei beneficia: nos illis utimur, ut instrum
tis, quibus offendamus Benefactorem, ac si
nefaciendo deliquisset. Deus dedit nobis multa
magna, imò supra numerum plurima, ultra me
tum maxima: & nos perfidi, Deum offendimus
multitudine supra arenam maris; magnitudine
præ vastitatem montis contemptum, & scelera
certantes vincere nostris sceleribus Dei beneficia.

boni fage. Ecce data est tibi ab eo, qui in principio creavit cœ-
 & preu lum & terram, potestas omnis in cœlo, & terra, ut o-
 sit hoc omibus, quæ cœli terræque ambitu constringuntur,
 m expe pro arbitrio utaris, ut quidquid volueris, de illis fa-
 uiras ven cis præter hoc unum, amare ea. Ut tu dares te Deo,
 eres ven Deus dedit tibi omnia creata, ut tu servias illi, illa ser-
 s, quam viunt tibi: ut tu maneat, illa fugiunt: ut tu subsistas,
 risti per illa corrumpuntur: ne pereas tu, pereunt illa: at ta-
 to per m men non cupiunt amari à te, cupiunt, ut illum ames,
 ue per m à quo illa sunt: & tu, ut possis amare, accepisti facul-
 um Malu tatem. Dolent illa in summa ara Dei, hoc est in corde
 tes, seruo. poni simulacra sui, ex nimio in illa affectu: de se
 genium, sepius cogitari, quàm de Deo, sibi immolari non a-
 perficu nimalia, sed animam tuam.

III. Tu cogis Dominum Dominantium servire
 od eum i in peccatis tuis: quia es causa, ut Deus faciens oriri
 Quidq tolem, & pluens opportunis temporibus lactans fru-
 nexi pecti ctus terræ, coquens poma arborum, condiens pascua
 sunt ten pecorib⁹, serviat gulæ tuæ. Facis, ut conflans metalla
 que illor in terræ visceribus, avaritiæ tuæ ministret. O scelus!
 rit intem facere Deum servum servorum, hoc est scelerum. Fa-
 fecerit eum cere illum, qui est ipsa Libertas, captivum iniquita-
 halè, tum: facere omnium Conditorem, promum con-
 criminali dum facinorum: facere magnum illum Patrem fa-
 instrum milias, æconomum malignitatum. Ut sit summa
 , ac si b Creatoris tui injuria, tui ignominia, victimam metal-
 s multa, lirusi, aut albi, aut honoris caduci, aut voluptatis
 ultra me momentaneæ, facis animum cælestem, & in hoc
 offendim Gratiam Divinam, & ex hac Gloriam æternam. Sic
 itudine cuncta, quæ Deus fecit valdè bona, usu illorum ma-
 z scelerum lo, abducunt te à summo Bono. Quasi tibi à Deo
 benefici fuisset irrogata injuria; quia tot in te erogavit mune-

ra. Ne ergo tui exitio, nimium tuo indulgeas genio, in hoc impendas omnes nervos tui ingenii, ut comprehendas omnium rerum genios, quia obrem imperitiam, multi pereunt. Nullus tibi plus nocet quam tu ipse tibi dum nocitura eligis, profutura nocis. Omnia tibi erunt innoxia, si ipse tibi peccatum non nocet. Quid enim tibi, si fueris innocens, nocet, quandoquidem:

Quod nihil, & nulli nocet, utique non nocet ulli.

27. DIES MARTII.

Bona temporalia ne putentur mala, dantur & bonis: & ne putentur magna bona dantur & malis. *S. August. Ep. 70.*

Creata bona sunt tantum Dei vestigia.

A Dhuc scrutamur auream nam boni, ne decepti bonorum larvis, reddamur mali. Illa, quæ vulgi imperitiæ

su existimantur non mala, & æstimantur ut bona dantur bonis, ne natura sua judicentur mala: sed perverso judicio censeantur bona magna, dantur malis, qui coram Deo non sunt magni, id est, malis. Illud unum perenni ab omnibus fletu est deplorandum, ut cum illa bona dantur malis, illis toto affectu consecrati, eum deserant, à quo omne bonum, ipsam bonitatem. Quid si Monarcha, totius terrarum Dominus, designaret diem, quando, & locum ubi vellent communi omnium procerum cultu, & adoratione inaugurari, & ad hoc indictis jam comitiis, totius magnificentiae suæ apparatu in throno consideraret expectans in publico confessu sibi addictum cultum, & si cum populo, Dynastæ omnes spreto Caesare